

3181 Cneſte Beh. af Forſl. t. Finantslov f. Finantsaaret fra 1. April 1874 til 31. Marts 1875. 3182

har en Jølelse af, at naar det, der ſkete i Efteraaret, ſkulde hedde at gaa Flertallets Grinde, om ſaa ikke det, Mindretallet nu gjør i dette Dieblit, om det end ikke kan kaldes at gaa Flertallets Grinde, om det dog ikke er at arbejde det ret godt i Hænderne. Det nytter ikke Mindretallet, ſelv ved Hjælp af Forklaringer, at forſøge paa at bringe det til at ſe ud, ſom om det var Mindretallet, der lagde det afgjøvende Lod i Bøgtſkaalen eller ſtyrte de Miniſteriet. Det er ikke Tilfældet. Lad os hellere indrømme, at det har viiſt ſig, hvad vi, der ſtøttede Adreſſen i Efteraaret, den Gang ſagde vilde ſke, og hvad viiſt Ingen kan ſkjule for ſig, at Folkethingets Flertal, ſaa længe det er et ſaadant ſlutted og organiseret Parti, ſom det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederikſen) ikke kan lide, og ſaa længe det gaar roligt og ſeigt frem i Opposition mod Miniſteriet paa Grundlag af den Forfatning, vi have, i Længden er i Stand til at gjøre det umuligt for ethvert Mindretal at ſtøtte Regjeringen. Det har viiſt ſig i Dag, og det er kun det, ſom har viiſt ſig. Jeg tror, at det er nødvendigt, at det bliver ſlaet faſt her, jeg tror, det er nødvendigt, at det kommer klart frem, at den Stilling, Mindretallet indtager i Dag, indtager det ganſte ſimpelt ſom en Følge af, at Grunden er borte under dets Fødder, at Mindretallet i Dag forlader Regjeringen, fordi det efter den Kamp, der er ført mod Regjeringen fra Flertallets Side nu ſer, at det ikke længere kan føre Kampen for Regjeringen. Jeg har troet at maatte ſige dette, for at i det Mindſte i Fremtiden, hvilken Regjering der end kommer — jeg har aldeles ingen Mening om, hvilken der kommer, og jeg har heller ingen Onſker i ſaa Henseende, det er mig ganſke ligegyldigt (Uſbrydelse), ja, i det Mindſte med Henſyn til det, der i ſaa Henseende nu kan opnaas, er jeg ingenlunde af ſamme Mening ſom det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds, ſom allerede ſynes at have et færdigt Miniſterium i Baghaanden, ſom jeg ikke videre ſkal udtale mig om — jeg mener alſaa, at jeg onſker, at man, hvorledes det end gaar i Fremtiden, vil udbringe den Lære af, hvad der er ſket her, at en Regjering paa forfatningsmæssigt Grundlag — jeg taler ikke om hvad der kan ſke udenfor dette — ikke i Længden vil kunne være i Strid med Folkethingets Flertal.

Bojſen: Jeg har kun bedet om Ordet for at gjøre en kort Bemærkning, og navnlig for at værgе mig imod nogle Uttringer og Anſkuelfer,

ſom flere ærede Medlemmer have tillagt mig. Den høitærede Formand har for Øvrigt væſentlig forklaret mine Uttringer, ſaaledes ſom min Mening med dem ogſaa har været. Det ærede Medlem for Præſtø Amts 1ſte Valgkreds (Scavenius) har ligeledes udtrykt det, idet det naturligviis ikke paa nogen Maade har kunnet falde mig ind at ville negte Landsthingets formelle Ret til at gjøre Ændringer i Finantsloven; ſaa forvirret er jeg ikke, at jeg ſkulde udtale noget ſaadant. Ligeſaa lidt har den høitærede Kultusminiſter Ret til at ſige, at jeg havde talt om, at Landsthinget ikke turde vove at gjøre ſaadanne Ændringer; den Ret Udtryk er jeg mig bevidſt ikke at have brugt. Naar det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederikſen) kom tilbage til at ville hævde, at jeg tidligere havde betegnet Parlamentariſmen ſom beſtaaende i, eller værende opført paa de to Thing ſom fideordnede, har jeg allerede tidligere fralagt mig at have ſagt noget ſaadant. Jeg har kun betegnet det ſom Regjeringens Op-gave, at den ſkulde tilveiebringe Overensſtemmelse imellem de to Thing, og jeg har ſagt, at den Regjering, ſom ikke viſte ſig i Stand til ved ſin Ledſe at tilveiebringe en ſaadan Overensſtemmelse, er en Umulighed. Hvorledes denne Overensſtemmelse ſkal bringes tilveie, og hvorledes Regjeringen ſkal ſtille ſig, for at den ſkal kunne bringe den tilveie, derom er det, vi ere uenige. Jeg og mine Meningsfæller ere i dette Punkt uenige med det ærede Medlem. Det ærede Medlem tror, at den kan tilveiebringes ved, at Regjeringen ſtiller ſig midt imellem Thingene, om jeg ſaa maa udtrykke mig, medens vi, ſom, uden at fornegte Landsthingets Betydning, hævde, at Lyngdepunktet i vort forfatningsmæssige Liv hviler i Folkethinget, anſe det for at være en nødvendig Betingeſe for, at en ſaadan Overenskomſt kan bringes tilveie, at Regjeringen ſøger ſin væſentlige Støtte i Folkethinget. Dermed have vi ikke paa nogen Maade villet tilſidesætte Landsthinget eller indſkrænke dets forfatningsmæssige Ret. Jeg maa ſøie en Bemærkning til. Naar flere ærede Medlemmer have villet fralægge ſig, at de her iaften have villet ſtøtte den parlamentariske Opfattelse, om jeg maa bruge dette Udtryk, hvorved jo Alle vide, hvad man forſtaar, ſiger jeg, at det ikke er rigtigt; thi ethvert Medlem, ſom iaften har taget Ordet for at forlange, at Regjeringen ſkal kunne ſætte ſine Stilling og Portefeuller med paa Spørgsmaal, ſom den tillægger ſtor Betydning, ethvert Medlem, ſom hævder dette og ſtiller den Slags Fordringer, ſtiller ſig paa det parlamen-